

ת"פ 65495/06/15 - מדינת ישראל נגד אילן יהודה ששו

בית משפט השלום בתל אביב - יפו
ת"פ 65495-06-15 מדינת ישראל נ' ששו

לפני
המאשימה
כבוד השופט איתי הרמלין
מדינת ישראל
ע"י ב"כ עו"ד איציק אמיר

נגד
הנאשמים
אילן יהודה ששו
ע"י ב"כ עו"ד שמואל פלישמן

גזר דין

1. לאחר תחילת שמיעת העדים בתיק זה, תוקן כתב האישום, והנאשם הודה בעובדות כתב האישום המתוקן והורשע בשתי עבירות של איומים.
2. המקרה הראשון שבו הודה והורשע הנאשם ארע ב-29.4.2015. באותו מקרה התקשר הנאשם לעובדת סוציאלית בעיריית בני ברק ושוחח עמה על הסדרי הראייה של ילדיו הקטינים. במהלך השיחה החל הנאשם לצעוק על העובדת הסוציאלית ואיחל לה שילדיה יוצאו מן הבית כפי שקרה לו. בהמשך איים עליה הנאשם במילים: "אני לא מפחד ממך, אני אבוא, אני אשורף אותך וארצח".
3. המקרה השני ארע ב-20.7.2015. הנאשם הגיע למשרדי לשכת הרווחה בבני ברק לפגישה בעניין הסדרי הראייה של ילדיו. בתחילת הפגישה אמר הנאשם לעובדות הסוציאליות במקום שהן "אנשים רעים ורשעים" ושבית המשפט הוא בית זונות. בהמשך איים עליהן הנאשם שיהרוג את בתו בת ה-17.
4. הרקע למעשיו של הנאשם נעוץ בהתערבות גורמי הרווחה במה שנוגע לטיפול בילדיו, שבסופו של דבר הוצאו מהשגחתו. במיוחד כעס הנאשם על מעורבות גורמי הרווחה בכך שאחת מבנותיו עזבה מסגרת חרדית שאלה שלח אותה.
5. מעשיו של הנאשם פגעו כמובן בזכותן של העובדות הסוציאליות לפעול בשלוות נפש ובתחושת בטחון ולהחליט החלטות מקצועיות באופן חופשי.

6. לטענת התובע מתחם העונש ההולם נע בין 6 חודשי מאסר בפועל, שניתן לרצות בעבודות שירות בפועל ל-18 חודשי מאסר בפועל ועתר לגזור עליו עונש שבקצה התחתון של מתחם זה - 6 חודשי מאסר בפועל שירוצו בעבודות שירות. זאת, לנוכח עמדת המתלוננות והעובדה שהנאשם חסך זמן שיפוטי בכך שהודה בביצוע העבירות. לטענת הסניגור, מתחם העונש ההולם הוא בין מאסר על תנאי למספר חודשי מאסר בפועל שניתן לרצות בעבודות שירות. הסניגור הדגיש כי המתלוננת עצמה הדגישה בעדותה בבית המשפט שדברי הנאשם נאמרו בסערת רגשות. שני הצדדים לא גיבו את טענותיהם בפסיקה, ולכן הוריתי להם להגישה לאחר הדיון.

7. במסגרת השלמת הפסיקה הגיש לי הסניגור שני פסקי דין שניתנו במסגרת הסדרי טיעון שכללו הסכמה לעניין העונש, ולכן אינם נוקבים כלל במתחם עונש הולם. התובע הגיש במסגרת השלמת הפסיקה שני גזרי דין בתיקים עם אישומים דומים מאד לאלה שבהם הורשע הנאשם (איומים על עובדות סוציאליות) - פסק דינה של השופטת דנה מרשק מרום בת"פ (כפר סבא) 21895-07-13 **מדינת ישראל נ' יצחק קומימי** (2013) ופסק דינה של השופטת עינת רון בת"פ (רחובות) 60210-12-12 **מדינת ישראל נ' אימן סעדה** (2015). בשני התיקים הוטלו על הנאשמים עונשים חמורים יחסית. ואולם **בשני התיקים שהגיש התובע נקבע אותו מתחם ענישה לעבירת האיומים כשהמאוימות הן עובדות סוציאליות במסגרת תפקידן. המתחם שנקבע הוא בין עונש של מאסר על תנאי לעונש של שנה מאסר בפועל. מתחם זה מקובל עלי כמתחם עונש הולם לכל אחת מן העבירות שבה הורשע הנאשם שבפני.**

8. הנאשם בן 55, גרוש ואב לחמישה ילדים. מצבו הכלכלי של הנאשם קשה - בשנים האחרונות הוא מתקיים מקצבת הבטחת הכנסה ומקבל מהמדינה סיוע בדיוור; הנאשם גם עבר הליך של הסדר חוב. הנאשם נעדר עבר פלילי כלשהו.

9. משיחתה של קצינת המבחן עם מנהלת לשכת הרווחה הרלבנטית, שהיא אחת המתלוננות בתיק, עלה כי התנהגותו של הנאשם השתפרה מאז שהתלוננו נגדו. קצינת המבחן הציעה לנאשם לקבל טיפול בנושא אלימות ושליטה בכעסים, אך הוא לא ראה צורך בכך ולא גילה מוטיבציה להשתלב בתכנית כזו, כיוון שהוא סבור שאין לו בעיית אלימות ואין לו אמון בקבלת עזרה טיפולית מן הממסד. קצינת המבחן, שסבורה כאמור שהנאשם היה יוצא נשכר מן הטיפול, הגיעה למסקנה שלנוכח היעדר המוטיבציה שלו, לא יהיה ערך לטיפול. בשורה התחתונה המליצה קצינת המבחן שבית המשפט יגזור על הנאשם עונש של מאסר על תנאי שיציב לו גבולות.

10. בדברו האחרון בפני פרש הנאשם את מסכת חייו ותלה את מעשיו בסערת הרגשות שבה היה על רקע "פריקת העול" של אחת מבנותיו, ולדבריו "לא התכוון לאיים או לעשות משהו רע".

11. העובדה שלאורך שנות חייו הלא מעטות לא הסתבך הנאשם בפלילים היא שיקול מרכזי לכך שעונשו לכל אחת מן העבירות יהיה ברף התחתון של מתחם העונש ההולם. בכך תומכת גם העובדה שבשנה

וחצי מאז אירע המקרה השני המתואר בכתב האישום לא הסתבך הנאשם בעבירות נוספות, ושלפי דיווחן של עובדות לשכת הרווחה לקצינת המבחן מאז הגשת כתב האישום השתפרה התנהגותו של הנאשם. גם נסיבותיו האישיות הקשות של הנאשם תומכות בכך. מכל אלה עולה כי אין מקום לגזור על הנאשם עונש של מאסר בפועל (כאמור לעיל, התובע עצמו הסכים להטלת עונש שהוא בקצה התחתון של מתחם העונש ההולם, אלא שטען שהמתחם הוא שונה מזה שקבעתי על בסיס הפסיקה שהגיש הוא עצמו).

12. על אף האמור לעיל, לנוכח העובדה שהן מדברי הנאשם בפני והן מדבריו בפני קצינת המבחן עולה הרושם שהנאשם אינו מבין עד הסוף את הפסול שבהתנהגותו, אני מוצא כי אין להסתפק בהטלת מאסר על תנאי כהמלצת קצינת המבחן, ויש מקום לצרף לעונשו של הנאשם רכיבים מוחשיים (גם אם מתונים) שידגישו עבורו את חומרת מעשיו.

13. לפיכך, אני גוזר על הנאשם את העונשים הבאים:

א. 3 חודשי מאסר על תנאי למשך 3 שנים, והתנאי הוא שלא ישוב ויעבור העבירה שבה הורשע או עבירה של אלימות כלפי הגוף.

ב. 100 שעות של"ץ לפי התכנית שקבע שירות המבחן. הנאשם יתייצב לתחילת ריצוי השירות לתועלת הציבור ביום 19.4.2017. שירות המבחן יעביר דיווח תקופתי על עמידת הנאשם בביצוע השל"ץ. מובהר לנאשם שאי ביצוע השל"ץ כיאות עלול להביא לגזירת עונשו מחדש וקבלת עונש אחר.

ג. קנס בסך 1,000 ₪ או 7 ימי מאסר תמורתו. הקנס ישולם ב-10 תשלומים חודשיים, שווים ורצופים החל ביום 1.6.2017.

המזכירות תעביר העתק גזר הדין לשירות המבחן.

זכות ערעור לבית המשפט המחוזי בתוך 45 יום.

ניתן היום, 4.4.2017, בנוכחות הצדדים.